

dach ustalonych w ramowych zasadach gospodarowania odzieżą i sprzętem (§ 10 ust. 2).

3. Zakres i zasady wydawania odzieży i sprzętu dla osób świadczących pracę na innej podstawie niż stosunek pracy ustala minister (kierownik urzędu centralnego) w uzgodnieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac i zarządem głównym właściwego związku zawodowego.

§ 14. 1. Dyrektorzy zjednoczeń (kierownicy jednostek równorzędnych) przeprowadzają w okresach rocznych analizę zaspokojenia potrzeb, jakości i przydatności odzieży i sprzętu w podległych zakładach pracy i przedstawiają odpowiednie wnioski nadzorującym je ministrom (kierownikom urzędów centralnych), prezydentom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

2. Na podstawie wniosków, o których mowa w ust. 1, ministrowie (kierownicy urzędów centralnych), prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) przedstawiają zbiorcze wnioski ministrom wymienionym w § 2 oraz Przewodniczącemu Komitetu Drobnej Wytwórczości. Wnioski dotyczące jakości odzieży i sprzętu przekazywane są również Prezesowi Centralnego Urzędu Jakości i Miar.

§ 15. Zobowiązuje się Ministra Gospodarki Komunalnej do:

- 1) określenia zasad tworzenia i prowadzenia zakładów pralniczych przy zakładach pracy lub pralni międzyzakładowych, przeznaczonych do prania i reperacji odzieży ochronnej i roboczej,
- 2) wydania wytycznych i ramowych instrukcji technologicznych dotyczących prania odzieży ochronnej i roboczej w pralniach komunalnych, spółdzielczych oraz prowadzonych przez zakłady pracy.

IV. Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 16. Zobowiązuje się ministrów (kierowników urzędów centralnych) do podpisania z zarządami głównymi właściwych związków zawodowych protokołów dodatkowych do

układów zbiorowych pracy, wprowadzających zmiany wynikające z niniejszej uchwały oraz przepisów wydanych w celu jej wykonania.

§ 17. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym oraz naczelnym organizacjom społecznym stosowanie zasad ustalonych uchwałą.

§ 18. Zobowiązuje się Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac, ministrów wymienionych w § 2, Przewodniczącemu Komitetu Drobnej Wytwórczości oraz Prezesa Centralnego Urzędu Jakości i Miar do przedstawiania Radzie Ministrów w terminie do dnia 15 kwietnia każdego roku wniosków wynikających z oceny realizacji uchwały w roku poprzednim.

§ 19. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac, wszystkim ministrom (kierownikom urzędów centralnych) oraz prezydentom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 20. Tracą moc wszelkie przepisy w zakresie unormowanym niniejszą uchwałą. W szczególności tracą moc:

- 1) uchwała nr 78a Rady Ministrów z dnia 5 marca 1957 r. w sprawie poprawy zaopatrzenia pracowników w odzież ochronną, roboczą, sprzęt ochrony osobistej i umundurowanie (Monitor Polski z 1957 r. Nr 30, poz. 206 i z 1958 r. Nr 11, poz. 66),
- 2) uchwała Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 8 lutego 1968 r. w sprawie usprawnienia produkcji, poprawy jakości i zasad gospodarowania odzieżą ochronną i roboczą oraz sprzętem ochrony osobistej (Monitor Polski Nr 8, poz. 42),
- 3) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 322 z dnia 8 października 1952 r. w sprawie projektowania i zatwierdzania wzorów odzieży specjalnej i sprzętu ochrony osobistej (Biuletyn PKPG Nr 42, poz. 284).

§ 21. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

45

UCHWAŁA Nr 15 RADY MINISTRÓW

z dnia 14 stycznia 1972 r.

w sprawie Funduszu Rozwoju Rolnictwa.

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1971 r. o podatku gruntowym (Dz. U. Nr 27, poz. 254) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Fundusz Rozwoju Rolnictwa, zwany dalej „Funduszem”, tworzy się z części wpływów uzyskanych na poczet zobowiązania pieniężnego w wysokości wynikającej z procentowego udziału przypisu netto podatku gruntowego, wymierzonego według stawek kwotowych w roku podatkowym, w ogólnej kwocie zobowiązania pieniężnego netto, przypisanego w tym roku.

§ 2. Organy finansowe prezydentów rad narodowych, gromadzące wpływy z tytułu zobowiązania pieniężnego, przelewają na rachunek właściwego miejscowo oddziału (placówki) Banku Rolnego w Narodowym Banku Polskim kwoty przypadające na rzecz Funduszu w terminach przewidzianych dla

rozliczeń na rzecz innych wierzycieli wpływów z tytułu pozostałych należności wchodzących w skład zobowiązania pieniężnego. Równocześnie z poleceniem przelewu za ostatni miesiąc roku, organy finansowe przesyłają oddziałowi (placówce) Banku Rolnego wykaz podziału środków Funduszu na rzecz poszczególnych dysponentów.

§ 3. 1. Z Funduszu przeznacza się:

- 1) 90% do dyspozycji kółek rolniczych, wsi, osiedli i miast, w których jeszcze nie zostały zorganizowane kółka rolnicze, rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz spółdzielczych ośrodków rolnych kółek rolniczych,
- 2) 10% na centralny fundusz rezerwowy, gromadzony na specjalnym koncie w Banku Rolnym.

2. Ze środków Funduszu przypadających kółkom rolniczym oraz wsiom, osiedlom i miastom, w których jeszcze nie zostały zorganizowane kółka rolnicze, przeznacza się 80% do

dyspozycji kółek rolniczych (wsi, osiedli, miast), a 20% do dyspozycji powiatowych związków kółek rolniczych.

3. Ze środków Funduszu przypadających rolniczym spółdzielniom produkcyjnym przeznaczają się 90% do dyspozycji spółdzielni, a 10% do dyspozycji wojewódzkich związków rolniczych spółdzielni produkcyjnych.

4. Środki Funduszu przypadające spółdzielczym ośrodkom rolnym kółek rolniczych przeznaczają się w 90% do dyspozycji tych ośrodków, a w 10% do dyspozycji powiatowych związków kółek rolniczych.

§ 4. Wykorzystanie środków Funduszu przypadających indywidualnym gospodarstwom rolnym danej wsi, osiedla lub miasta może nastąpić po zorganizowaniu kółka rolniczego.

§ 5. 1. Środki Funduszu będące w dyspozycji kółek rolniczych oraz mienie nabyte z tego Funduszu stanowią społeczną własność kółek rolniczych.

2. Środki Funduszu będące w dyspozycji kółek rolniczych oraz wsi, osiedli i miast, w których nie ma kółek rolniczych, mogą być przekazywane kółkom rolniczym, międzykółkowym bazom maszynowym i rolniczym spółdzielniom produkcyjnym w danej lub sąsiedniej wsi.

3. Przekazanie środków, o których mowa w ust. 2, może nastąpić na podstawie uchwały walnego zebrania członków kółka rolniczego lub zgody wyrażonej uchwałą większości właścicieli (użytkowników) gospodarstw rolnych danej wsi (osiedla, miasta) zobowiązanych do świadczenia na rzecz Funduszu.

§ 6. Środki Funduszu w części przypadającej do dyspozycji poszczególnych kółek rolniczych i rolniczych spółdzielni produkcyjnych przeznaczają się w szczególności na mechanizację (zakup ciągników, maszyn towarzyszących, budowę zaplecza technicznego) oraz na inwestycje związane z zagospodarowaniem gruntów Państwowego Funduszu Ziemi i modernizację budynków gospodarczych, produkcję materiałów budowlanych i inne cele służące podnoszeniu gospodarki rolnej.

§ 7. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Finansów, Prezesem Centralnego Związku Kółek Rolniczych i z Zarządem Centralnego Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych określi tryb i szczegółowe zasady gospodarowania Funduszem oraz środkami Funduszu będącymi w dyspozycji kółek rolniczych, rolniczych spółdzielni produkcyjnych, międzykółkowych baz maszynowych oraz powiatowych związków kółek rolniczych i wojewódzkich związków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, przeznaczanymi dla spół-

dzielczych ośrodków rolnych kółek rolniczych, a także warunki i tryb przekazywania środków Funduszu na rzecz kółek rolniczych, międzykółkowych baz maszynowych, rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz spółdzielczych ośrodków rolnych kółek rolniczych.

§ 8. 1. Centralny fundusz rezerwowy (§ 3 ust. 1 pkt 2) przeznaczony jest w szczególności na:

- 1) uzupełnienie środków Funduszu poszczególnych kółek rolniczych, spółdzielczych ośrodków rolnych kółek rolniczych, międzykółkowych baz maszynowych i rolniczych spółdzielni produkcyjnych,
- 2) dofinansowanie inwestycji służących zaspokojeniu potrzeb rolników oraz rolniczych spółdzielni produkcyjnych w razie braku środków na te cele na kontach powiatowych związków kółek rolniczych i wojewódzkich związków rolniczych spółdzielni produkcyjnych.

2. O wykorzystaniu środków centralnego funduszu rezerwowego decyduje Minister Rolnictwa w porozumieniu z Prezesem Centralnego Związku Kółek Rolniczych i Zarządem Centralnego Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych.

§ 9. Kółka rolnicze, powiatowe związki kółek rolniczych, rolnicze spółdzielnie produkcyjne i wojewódzkie związki rolniczych spółdzielni produkcyjnych mogą uzyskać w oddziale (placówce) Banku Rolnego bezprocentowy kredyt antycypacyjny na poczet przyszłych wpływów na Fundusz do wysokości 90% przewidywanych wpływów, jeżeli posiadane środki Funduszu nie są wystarczające na pokrycie kosztów inwestycji realizowanych w danym roku.

§ 10. Nadzór i kontrolę nad prawidłowością gospodarowania Funduszem wykonują prezydium rad narodowych.

§ 11. W roku 1972 na Fundusz przekazuje się część wpływów zobowiązania pieniężnego w wysokości określonej w § 1, przyjmując za podstawę rozliczenia ogólną kwotę wpływów, pomniejszoną o wpłaty na zaległości zobowiązania pieniężnego.

§ 12. Traci moc uchwała nr 109 Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1966 r. w sprawie zasad gospodarowania Funduszem Rozwoju Rolnictwa, zmieniona uchwałą nr 104 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1970 r.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

46

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 stycznia 1972 r.

w sprawie warunków i trybu przyznawania pomocy kredytowej osobom fizycznym na budownictwo mieszkaniowe i kapitalne remonty.

Na podstawie § 9 uchwały nr 282 Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1971 r. w sprawie pomocy kredytowej Państwa dla budownictwa mieszkaniowego osób fizycznych (Monitor Polski Nr 60, poz. 399), § 6 ust. 3 uchwały nr 281 Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1971 r. w sprawie zasad realizacji i finansowania uspołecznionego budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 60, poz. 398) oraz §§ 8 i 9 uchwały nr 125 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie odsetek od kredytów udzielanych przez banki oraz od środków pieniężnych na rachunkach bankowych (Monitor Polski Nr 32, poz. 238) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o:

- 1) uchwale bez bliższego określenia — należy przez to rozumieć uchwałę nr 282 Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1971 r. w sprawie pomocy kredytowej Państwa dla budownictwa mieszkaniowego osób fizycznych (Monitor Polski Nr 60, poz. 399),
- 2) budowie i kapitalnym remoncie domu (lokalu) — należy przez to rozumieć budowę, przebudowę, rozbudowę i kapitalny remont domu jednorodzinnego lub lokalu w małym domu mieszkalnym,
- 3) nauczycielach i pracownikach zaliczanych do personelu